

	<u>blz.</u>
1. Woord van de redactie	2
2. Van het soldatenfront	
- Soldatennieuws	3
- Onze soldaten schrijven	4
3. Ons maandelijks portret :	
Achilles VERSTREPEN	6
4. Afscheid van pater Richard	9
5. Open geDICHTjes	11
6. Breendonk vroeger en nu	12
7. Het paard van Sint-Niklaas	13
8. 5 jaar geleden	16
9. Naar Maredsous - 1974	18
10. Jan Moortgat vertelt uit	
het verleden	21
11. Schuin bekeken	25
12. Een beetje recht	26
13. Verenigingsleven	29
14. Sportvaria	
- Voetbal	31
- Wielrennen	32
15. Denksport	35
16. Dagklapper	37
17. Medewerkers	43.

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders.

Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de steller is bekend.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

WOORD

van de redactie

Er roert entwat in Breendonk. En vast niet in de verkeerde zin. Nemen wij bijvoorbeeld de Gemeentelijke Jeugdraad, die reeds meerdere belangwekkende initiatieven nam en ze ook voorbeeldig uitwerkte. Deze raad is daarbij a.h.w. een gezonde drukkingsgroep op onze overheid. Nu weer pakken zij uit met een nieuw initiatief. Zij willen nl. dat 1975, het jaar dat in het teken van monumentenzorg staat, voor onze gemeente niet onopgemerkt zou voorbijgaan. Meer nog, zij streven ernaar een inventaris van alle plaatselijke monumenten (in de brede zin van het woord te verstaan) op te maken en deze aan het gemeentebestuur voor te leggen met het dringend verzoek het nodige te doen opdat deze getuigen van het verleden of van architecturale schoonheid voor het nageslacht zouden bewaard blijven. Is het nemen van dergelijk initiatief op zichzelf reeds toe te juichen, nog meer lof verdient hun poging andere kultuurgerichte organisaties hierbij te betrekken.

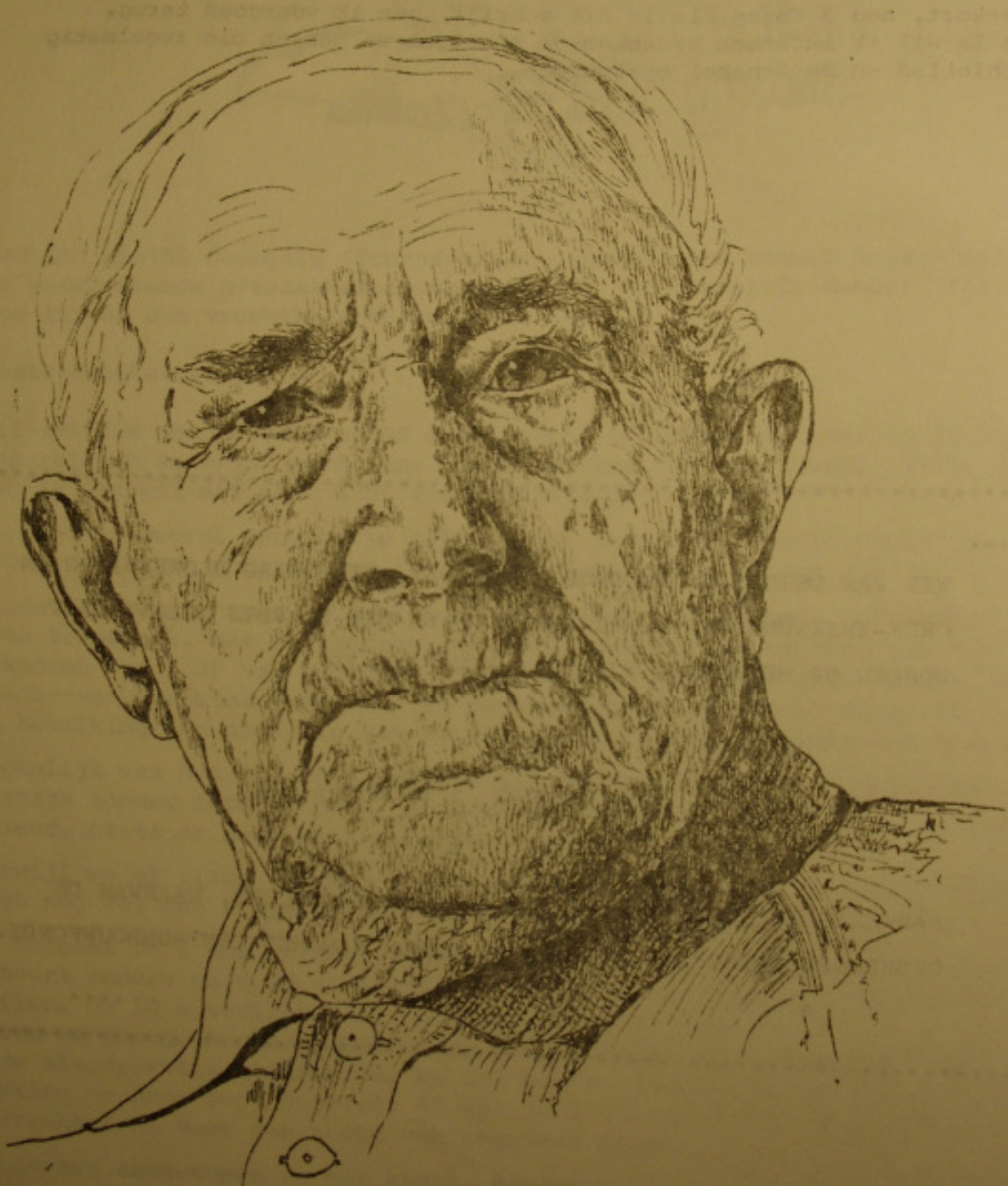
Die wens tot samenwerken is ook elders te vinden. Wordt het Kerkconcert op zondag 1 december ek. niet ingericht in samenwerking met drie kringen? En wat nog meer in die gezonde zin voor samenwerking pleit, is het feit dat de opbrengst van dit concert belangloos wordt afgestaan aan het bouwfonds van het LEONARDUSCENTRUM. Dit gebaar wordt ten zeerste op prijs gesteld, want wij menen te weten, dat nog andere organisaties het hunne zullen bijdragen om dit concert - waarschijnlijk weer een topper in de kultuurgeschiedenis van onze gemeente - in alle opzichten te doen slagen. Intussen is reeds bekend, dat de lokale bond voor gehandikaptEN EN TOCH SCHIJNT DE ZON zijn leden-gehandikaptEN de kans biedt om gratis dit concert bij te wonen.

Er roert entwat, schreven wij hierboven. Inderdaad! Vernamen wij daar niet de geboorte van een nieuwe toneelgroep, nogwel in 't Schuur. Een oude toneelrat, Frans Van den Eede, schijnt er de leiding in handen te hebben. Als hier naar samenwerking met "volwassenen" gestreefd wordt dan herleven wij misschien kortelings het groots toneelverleden van Breendonk. Waarop wachten Giljom, meester Verlinden, Jan Van Geel en andere toneelcracks? Vrezen zij geen publieke belangstelling te zullen hebben? Och kom, als zij de opbrengst voorbehouden aan een of ander goed doel, dan is sukses immers verzekerd. Of is Giljom soms die bomvolle zalen vergeten naar aanleiding van Slisse en Cesar ten voordele van de kerkverwarming?

Vooruit meisjes, jongens, vrouwen en mannen die de toneelmicroob in 't lijf hebben, slaat de handen in mekaar en start met een hobby die ook anderen veel genot kan verschaffen.

Staf Vivijs.

In het huidig maatschappelijk bestel waar men met allerlei technieken de verschillen tussen de diverse inkomensklassen wil verminderen - ons zo bewierookt sociaal zekerheidsstelsel...- bestaan er voor de doorsnee-Belg geen sukkelaars meer. "Sukkelen, da's van voor den oorlog !"

Een man die de ganse evolutie als hard werker heeft meegemaakt en die zelf behoorde tot de vroeger zo sterk uitgebuite industrie-arbeiders, is momenteel 82 jaar, met z'n vrouw knusjes gepensioneerd, woonachtig in de smalle Schaafstraat : Achilles Verstrepen, of voor de lezers die Breendonk eerder bij de bijnamen kennen : Achiel van Liske.

Je staat verbaasd hoe nauwkeurig juist Achiel zijn leven kan laten afrollen. Detail na detail valt uit z'n praatzame mond, met een vlugheid die men enkel bij op rust gestelde advocaten kan aantreffen. Zo zouden velen denken. Bij het horen van zo'n grote praatvaardigheid vroeg ik me dan ook af hoe het mogelijk was geweest dat 60-30 jaar geleden, al die bekwame werkmanstongen lamgehouden werden met een pierenloontje. En hoe het mogelijk was dat al die capabele hersens niets anders te verwerken kregen dan : "Hoe moet ik zo rap mogelijk die zware kruiwagens wegstrijken ?"

Wanneer je zo hoort hoe voornaam een "werkman" van weleer zich kan uitdrukken, en met welk entoesiasme hij nog boeken verslindt - de ene na de andere - en dat hij zich vroeger NIET ZO KON OF MOCHT VOORDOEN, dan ga je verder praten met zo iemand. Tot je zelf in gedachten aan de gietovens staat van Hemiksem anno 1913 en je zelf bijna gaat breken van de wansmakelijke en heterige dampen die rond de nekken van de arbeiders kropen.

Die loodzware luchten heeft Achiel echter niet altijd gekend. Zeker en vast niet de eerste jaren van zijn leven, toen hij de zuivere buitenlucht van 't Dorp inademde vanuit het oudershuis-momenteel de woonst van Maantje Verstrepen, ex-crèmeglaceman.

En van 'de Dorpstraat kan hij nu nog blindelings de reconstructie maken hoe onze hoofdstraat er vroeger uitzag : bijna evenveel cafés als er huizen stonden. "Waar nu Louis Dewit woont, " vertelde hij, "was een café met een bovenzaaltje; daarnaast, bij den Dolf, had men eveneens een zaal en daarnaast kon men opnieuw gaan dansen ! En bij den Wijngaert was 't ook half boerderij- half café." Dat Breendonk tevens ook een eigen marktdag heeft gehad, is de pure waarheid; welke dag het juist was, wist Achiel niet meer. Wat hij nog wel uit de tijd opdiepte, was het feit dat zijn eigen grootvader telkens met snoep en snuisterijen op die markt heeft gestaan; en de boterwaag moet zich hebben bevonden op de plaats waar de bureau's van de brouwerij staan. Een tijd die héél lang voorbij is en die de Buisseret 's mee in hun graf hebben genomen.

Van onze gravenfamilie - wat moeten zij voor ons dorp toch goed geweest zijn, zij het dan op een typisch paternalistische manier - weet Achiel niets dan goed te vertellen. Ze hebben zich op tientallen vlakken erg verdienstelijk gemaakt: van onderwijs tot onderstandsverlening toe.

Dat de graven dan zelf nog de eerste dorpelingen waren met hét revolutio-
nairste ding uit de voor-oorlogse tijd, nl. de auto, dat namen onze mens-
jes d'er maar bij. In elk geval noemt Achiel het verdwijnen van het kasteel-
complex een droevige zaak... 't Was nu eenmaal oorlog en in zulke tijd
heeft 's mensen oog geen aandacht voor het schone.

En die eerste oorlog heeft ons maandelijks portretje, als oudste van zes,
niet al vechtend in de loopgrachten meegemaakt. Op het thuisfront waren
zo al genoeg strepen te verdienen als steun voor de familie die op een
dag moest toezien hoe de brouwketels van gebuur Moortgat, omdat het
koperen stuks waren, werden weggesleurd en vervangen door gewone ijzeren
ketels. "En in die "ijzeren bakken" moesten we dan inkruipen om ze met
steen van binnen weer proper te maken...."

Zijn mooiste tijd was die van het boerenleven-in-openlucht. Zo was hij onder
andere in dienst bij pachter Goossens die het toezicht had over het bos
van de graaf. Geregeld deed hij mee de hout- en onderhoudskappingen. Om
niet te spreken over zijn knechtentijd bij boer Claes in Willebroek. Hier
leerde Achiel de boerenstiel op zulkdanige manier dat de laatste "ste-
kingen" van groenten - die hij dag voor zich mocht houden - dikwijls
meer opbrachten dan de "stekingen" (voor de baas, op wiens veld men ooit
eens de bonnet van de pastoor had gevonden. In die tijd waaide het ook,
en toen gingen de mensen langs veld-binnenwegen; gelijk de pastoor van
Willebroek dat moest doen wanneer hij van de kerk naar de pastorie wilde
gaan. Hij had er warempel zijn hoedje bij verloren...

Van de pastoors kan Chiel ook meepraten; hij heeft er bij ons ook heel
wat gekend. Van pastoor Bosschaerts heeft hij nog een gedenkenis aan z'n
plechtige kommunie. Bij m'n bezoek ontvouwde de man van Liske fier een
tamelijk groot beeldeken. Bijna met de afmetingen van een schilderij.
Meer dan zeventig jaar oud; dat begint al op antiquiteit te lijken, zegden
we. "Den Doenkere en Dis Fierens moeten ook zo iets gehad hebben," zei hij.
En toen 'k hem om de naam van een vrouwelijk leeftijdsgenoot vroeg,
sprak hij van Pauline Verbeeck(Geerts) uit de Moorstraat.

Hét vrouwtje dat hij zocht en vond, leeft nu nog : Elisabeth d'Hertefeldt,
in de volksmond Liske van de Schaafstraat. En als 'k hem vroeg waar ze me-
kaar voor 't eerst troffen, viel spontaan het kermisgebeuren van Londer-
zeel-St. Jozef op tafel." "t Kon vroeger ook plezant zijn, zé :".
Vroeger had men ook de kuskesdans. Een welgekomen moment op de bals waar
men plots het licht een tijdje uitdeed om de jonkmannen en jonkvrouwen
de kans te geven in 't donkerte mekaar een paar "plakkers" te geven.
Vrijen gelijk nu, mocht toen niet.

Achiel heeft zowat alles meegemaakt wat een man van z'n tijd kon meemaken:
oorlogen, afmattende arbeid, momenten van pijn en momenten van plezier.
Christelijk als hij nog is (en steeds was) kijkt hij 's zondags naar de
TV.-mis, want de kerk is voor zijn ouderwordende benen een grote bron
van ongemak. "En zeggen, "merkte hij op," dat "k vroeger zoveel kilome-
ters gemarcheerd heb : Breendonk-Hemiksem-Hoboken-Willebroek. En met Ward
Block, toen we te voet naar de heilige Rita van Kontich gingen !"

Achiel Verstrepen, eentje van de "kleintjes", maar een man die met de
middelen die hij had en die men hem bood, door het leven is gegaan met
de "groten" mee. Op zijn manier, misschien onopvallend voor ons - mensen
van 1940 en meer - Achiel Verstrepen 1892.

BREENDONK VROEGER en NU

Oorlogsmonumentje in Schaafstraat.

"Op de 4e september 1914, juist één maand na het uitbreken van de oorlog deden de Duitsers van Brussel of Leuven uit, op weg naar Dendermonde, een schijnaanval op het Fort van Breendonk en de Redoute op de Letterheide.

Op de toenmalige Molenberg van de Rijweg tegen de Schaafstraat, sneuvelde Hauptman Arthur Engel" (Jef Geniets in Coolhem Spervuur)

...

Voor een paar weken ging ik even kijken naar het kleine Denkmal in Griekse stijl dat daar geplaatst werd door zijn echtgenote op een stukje grond gekocht van een zekere Mr. Franckx, bijna op de plaats waar haar man viel, ook als held zonder dat hij het wilde.

Het was geen toeval die zaterdag toen ik er stond, dat de grond rondom netjes fijn gereven was, want elke zaterdag als de hof van het nabijgelegen huis wordt gereven, neemt men er traditiegetrouw dat kleine werkje bij. Zo wordt die vergeten sukkelaar dan toch nog in ere gehouden en hij zal iedere keer eventjes dankbaar glimlachen als hij het van daarboven ziet. Hij zal erbij vergeten dat er kleinzielige nachtheldjes waren die zijn monumentje met teer besmeerden.

"HIER FIEL AM 4 SEPT. 1914 HAUPTMAN ARTHUR ENGEL VOM RES. INF. REGT. NR. 35 GEB. AM 2. FEBRUAR 1873 IN BRANDENBURG HAVEL", staat er op gebeiteld. Maar niemand leest het tenzij een toevallige nieuwsgierige die het dan toch weer spoedig vergeet....

(Bedenkingen van Frans Dehoux in
het Orgaan van het V.V.V.-Klein-Brabant)

5 Jaar Later

Bij het herlezen van de Schakel van November 1969 zijn wij wat langer blijven stilstaan bij de maandelijkse sportrubriek. Buiten de gewone rubrieken, zoals de duivenuitslagen en enkele beschouwingen over de plaatselijke voetbalclub Oranje Boven, vonden wij in deze aflevering ook heel wat proza over de biljartsport. Iemand van de plaatselijke biljartclub "ONA" had ons immers het ganse winterprogramma van deze afdeling medegedeeld. Ook dit jaar zou onze biljartclub mededingen in het kampioenschap van Klein-Brabant, een gewestelijke biljartcompetitie.

Langs de ene kant dachten wij bij het lezen van deze bladzijden aan het weinige dat wij de laatste jaren nog konden neerschrijven over deze club, alhoewel wij weten dat de leden nog steeds hun best doen met de kou.

Langs de andere kant dachten wij terug aan verleden zondagnamiddag. Dan hadden wij het genoeg een hele tijd op TV de uitzending van het wereldkampioenschap kunststoten te St. Niklaas te kunnen volgen. Als leken waren wij werkelijk verbluft welke fantastische dingen deze tovenaars op het leken konden verrichten. Niet alleen hun toverkunsten trokken onze bijzondere aandacht maar ook hun kalmte en beheersing, zelfs als zij er meermaals na elkaar niet in slaagden punten te scoren.

Wij zijn dan ook tot het besluit gekomen dat biljarten nog een van de mooie en echte sporten is. Zonder training is het immers onmogelijk ooit aan de top te komen, alhoewel wij er wel van overtuigd zijn dat het er hier ook wel wat moet "in" zitten.

Biljarten is nu eenmaal niet zo'n uitbundige sport. Het behoort meer tot de categorie der stille sporten, waar de lichamelijke bekwaamheid op de tweede plaats komt, en waar het hoofd meermaals de HOOFDrol speelt.

Tot deze categorie behoren natuurlijk nog heel wat andere sporten. Schaken, bijvoorbeeld, ja zelfs het kaartspel, en ook de toeristische rallysport rangschikken wij in deze categorie. Zij worden over het algemeen beoefend met weinig of zonder supporters, het is geen massasport, maar... het is nog sport.

Wanneer wij dan enkele dagen later tijdens voetbalflitsen van voetbalmatchen in Europese bekercups, de harde wet van de beroepssport zien toepassen,

denken wij met heimwee terug naar het groene laken en hun
tovensaars.

Maar kom, niet alleen vijf jaar geleden, maar zelfs de Oude Belgen hiel-
den reeds van brood en spelen. Zij dobbelden en verspeelden hiermee zelfs
hun vrouwen, lazen wij in onze geschiedenisboeken. Maar toch...was het
nog altijd sport....

A. DESMEDT.

- - -

MILAC-LONDERZEEL.

De werking van Milac-Londerzeel St. Kristoffel is voor U zeker geen
onbekende.

Op 13 december 1974 zal er in het Gildenhuis, Gildenstraat, te Londer-
zeel, te 20.00 u een MILAC-INFORMATIEAVOND doorgaan voor alle
dienstplichtigen van de lichtingen 1975-1976, speciaal voor hen
die opteren voor GEWETENSBEZWAAR of ONTWIKKELINGSHULP.

Op het programma :

dienstplichtwetten lichting 1975.

gewetensbezwaarden (voor wie, categorieën, aanvraag...)

ontwikkelingshulp (voorwaarden, wanneer einde vrijstelling)

een grondige uiteenzetting over het hoe, wat, waarom en de ge-
volgen van bovengenoemde formules, door Geo De Poovere, Nationaal
Milacsekretaris, krijgt iedereen de gelegenheid om allerlei vragen
en commentaren dienaangaande te formuleren.

Deze problemen zullen nadien door de Heer De Poovere doorgenomen
worden.

WIJ HOPEN OP EEN GOEIE VERTEGENWOORDIGING VAN BREENDONK.

buitenspelval - waar de Breendonk-aanval ontelbare malen inliep - Maar iedereen weet dat dergelijke spelwijze heel wat risico's inhoudt.

Na amper enkele minuten in de tweede helft kon Hingene gelijkmaken. Naarmate de wedstrijd vorderde betrouwde de lokale defensie zich steeds meer op de buitenspelval, wat hen ook fstaal werd. Wanneer OBB dan op voorsprong kwam - Cois Maes ontglipte de buitenspelval - namen de Hingenaars de beslissing van de scheidsrechter niet en ontstond er enige heibel. De toestand verergerde nog wanneer Oranje-Boven een derde maal scoorde; in het tumult kreeg de man in het zwart zelfs een tik op het hoofd : resultaat : drie rode kaarten voor Hingene. Vanaf dat ogenblik (er bleven nog slechts enkele minuten te spelen) hadden de lokale spelers meer oog voor de scheidsrechter dan voor de bal, zodat OBB nog tweemaal doelde. Eindstand 1 - 5.

Wielrennen

In het oktobernummer van de Schakel - in de terugblik op het wielerseizoen 1974 - schreven we het volgende over Freddy Moeyersons :

"FREDDY MOEYERSONS KWAM DIT JAAR NIET VERDER DAN EEN OVERWINNING; HIJ MAAKT DAAR EVENWEL GEEN DRAMA VAN. VOOR FREDDY IS KOERSEN IMMERS EEN HOBBY, OP DE EERSTE PLAATS KOMT DE STUDIE."

Deze paar regels waren voor de man van de Achterheide - ondertussen onder de wapens - aanleiding om ons volgende brief toe te sturen :

Geachte Heer supporter,

Naar aanleiding van het verschijnen van de laatste (dus oktober)-editie van het maandblad De Schakel zou ik graag enkele punten op orde stellen.

Het is best te begrijpen dat het onmogelijk is een gemotiveerd verslag van mij op te stellen in de sportpagina. Het kan hoogstens gebaseerd zijn op praatjes en misschien een krantenknipsel. Toch zijn er verschillende mensen die U goed zouden kunnen inlichten. Het is ook niet aan mij om een verslag in te sturen, om 2 redenen.

- 1) Ik gebruik een verslag altijd om me moreel te steunen.
- 2) Het zou misschien bevooroordeeld zijn wat dan mijn eigen populariteit zou kunnen schaden.

Nu terzake : laatst las ik dus dat ik wielrennen als hobby bezie, dat is heel juist. Nu stel ik me de vraag wie dat niet doet zolang hij geen prof is ? Niemand zal zich die vraag nog stellen omdat ieder reeds heeft kunnen opmaken dat alle steun die gegeven wordt slechts wordt vergooid. Dit is niet waar. Slechts weinigen weet ik die zo hun materiaal verzorgen, de voeding nagaan en experimenteren met training. Hierover zou ik nog dagen kunnen bezig blijven, maar dat zou beter in een gesprek vorderen.

Ik ben hier S.M. geworden. Ik train hier nu een wintercross wat zeer goed is voor een wielrenner. Ik doe aan power-training enz. enz. Maar dit is bijkomstig. Het grote verschil tussen ons zit hier : de definitie van het wielrennen. Mocht je ook zo'n duidelijke kijk op de zaak hebben als ik dan zou je beslist niet met minderwaardigheid over me schrijven.

Enkele voorbeelden : een maand examen + ½ maand voorbereiding brengt je uit conditie. Maar ik wou niet opgeven. Ik nam deel aan de Belgische baankampioenschappen en eindigde 3e in de achtervolging. De tweede klopte me slechts opdat zijn vader wat voorspraak had en onze klacht niet werd aanvaard. Het betrof het rijden onder de opgelegde band.

Naast mijn (slechts) 1 overwinning behaalde ik nog een 1ste en een 2de plaats in een Bergklassement, 2 x een 1ste plaats in een vliegende spurt klassement en 1 x de eerste in een eindklassement. Dit zijn slechts een paar voorbeelden van de niet vermelde en toch wel belangrijke ereplaatsen. We spreken hier nog niet over de plaatsen binnen de eerste 5, en de andere prestaties als tijdraces.

Laat deze brief U niet hebben gekwdst want het was de bedoeling niet. Het enige wat de brief U wil vertellen is dat ik niet wil vergeleken worden met andere sportbeoefenaars die niet met dezelfde middelen strijden. Mocht dit u niet geweten zijn, dan zal ik een gedetailleerd verslag sturen. Mocht je me persoonlijk willen spreken, maak het me duidelijk zodanig dat ik me hiernaar kan schikken het is ook mogelijk om te telefoneren 052/309056 of om te schrijven naar huis of naar de kazerne.

Beste dank voor Uw aandacht, met hoogachting,

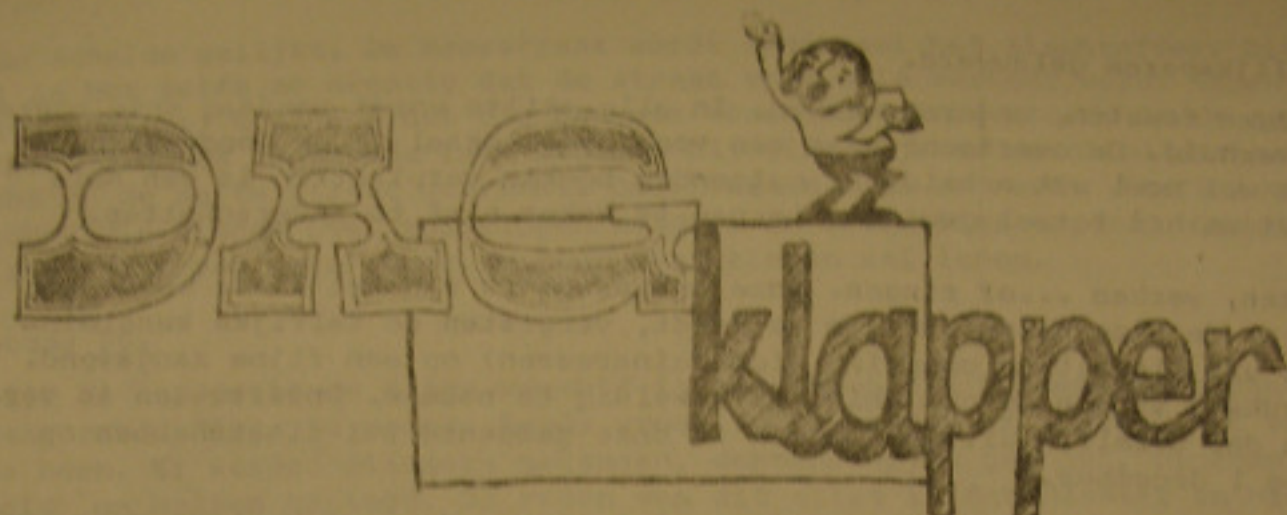
. . .

Freddy, eerst en vooral bedankt voor je brief; we hopen dat er nog vele zullen volgen. Duidelijkshalve willen we je toch vragen ons kort antwoord te overwegen :

1. Volgens jou zou de Schakel betere informatie krijgen van "verschillende mensen die ons goed zouden kunnen inlichten". Wij vragen niet beter. Ontelbare malen reeds deden wij oproepen aan supportersclubs en andere mensen die nauw bij de zaak betrokken zijn, om ons de ekploten van hun poulain kenbaar te maken. Spijtig moet het ons van het hart dat aan deze oproepen tot nog toe weinig gevolg werd gegeven. Misschien kan jij ervoor zorgen dat deze situatie verandert, althans wat jouw sportactiviteit betreft.
2. Wij hebben nog nooit "met minderwaardigheid" over iemand geschreven. Dat je koersen als hobby beschouwt betekent allerminst dat het je zou ontbreken aan ernst.
3. Als je gaat koersen - of om gelijk welke andere reden in de belangstelling staat - worden je prestaties onvermijdelijk vergeleken met je soortgenoten, dat is een situatie waar je niet onderuit kan. Dat daarbij niet altijd met alle nodige factoren rekening wordt gehouden, is natuurlijk een andere zaak.

DREK klapper

OKTOBER 1974

Dinsdag 15.

We kunnen u het "verheugend" nieuws brengen dat de regen van de laatste dagen zowel de Peeterstraat als de Moorstraat voor een groot gedeelte onder water heeft gezet. Indien er liefhebbers van waterpolo zijn, kunnen ze zich gerust naar een dezer straten begeven. Gemamenlijk vertrek aan de kerk om 19 uur. Het terrein zal verlicht zijn.

Woensdag 16.

Het is menens in het Centrum. De werken zijn definitief begonnen. Overal vindt men materiaal en talrijke werkmensen lopen links en rechts zodat men werkelijk van een werf mag spreken.

Donderdag 17.

Het grote koor In Dulcio Jubilo repeteert dat de geburen de noten en teksten in het rond horen en bijna zien vliegen. Het moet zo, want overmorgen is er de uitvoering te Elewijt, u weet wel, daar waar Rubens zijn Helene Fourmont leerde kennen.

Vrijdag 18.

Omdat alles toch gesmeerd zou lopen trekken de zangeressen en zangers in groep naar Elewijt om samen met de andere optredende koren en groepen de opvoering van morgen grondig door te nemen.

En ondertussen loopt de Moorstraat voor de zoveelste maal onder water. Tot hiertoe werd er nog geen overzetsdienst voorzien. Spijtig genoeg schijnt het Tisseltse pont niet meer te bestaan. Dit zou hier zeker van ons kunnen komen.

Zaterdag 19.

In de zaal Roxy worden meer dan 200 bejaarden uit onze gemeente gevierd. Na een eucharistieviering in de kerk is er een gezellig etentje voorzien, waarbij een bedrag van de inkomsten van het Bal van de Burgemeester wordt overhandigd aan de leiding van de gepensioneerden. Verder worden 5 gouden

huwelijksparen gelauwerd.

Sommigen feesten, anderen werken. In alle stilte wordt vandaag onze boekerie verhuist. De overtocht naar een voorlopig lokaal in de jongensschool vergt wel heel wat arbeid. De quizzenden boeken verplaatsen is een hele karwei en het totaal gewicht hiervan is zeker niet te onderschatten.

Feesten, werken ...of zingen. Onze ambassadeurs van het lied, we doelen hier op de discipelen van Jan de Bondt, vergasten de talrijke kunstminnaars uit Elewijt en omgeving (ook minnaressen) op een fijne zangavond. Het succes van In Dulci Jubilo is geweldig te noemen. Ondertussen is vernomen dat dezelfde uitvoering ook in onze gemeente zal plaatshebben op zondag 1 december.

Wij weten niet of er sommige mensen iets tegen de post hebben. Maar zeker is dat er zijn die iets tegen brievenbussen hebben. In de Jan Hammeneckerstraat worden er verschillende afgekraakt en stuk geslagen. Een eigenaardig hobby, vinden wij.

Zondag 20.

Het feest van Wereldmissiedag is voor Pater Richard, die toch van zeer nabij met de missionering betrokken is, de ideale gelegenheid om ons te wijzen op onze taak als gelovigen, mee te werken aan de evangelizatie en de missionering.

Kort na tien reeds krioelt het in de kom van het dorp van wielrenners, met ongewone zware fietsen voor dergelijke sport. Het gaat hier natuurlijk om de deelnemers aan de Grote Prijs Jan Teugels. Niet minder dan 76 renners bieden zich aan, onder wie Belgische kampioen N. De Deckere die trouwens ook met de bloemen ging lopen.

Maandag 21.

's Morgens in de vroege gelukt Warre Kerremans erin onze veldwachter werk te geven. In de Pastoor Somerslaan heeft er inderdaad een botsing plaats tussen genoemde autobestuurder en een wagen van een oranje-blauwe brouwerij die verduveld goed bier producereert. Alles blijft beperkt tot stofelijke schade.

Dinsdag 22.

De werkgroep Bronta vergadert slag om slinger. Niet te verwonderen nu het vertrek van een missionaris voor de deur staat, de adventaktie, Welzijnszorg, 11.11.11. en de vastanaktie Broederlijk Delen zich aankondigen.

Het regent maar. Dat is zeker geen nieuws meer. De vrachtwagen van Van Zaelen uit de Groenstraat heeft in de Moorstraat waarschijnlijk ook last gekregen van al dat nat. Hij geraakt er inderdaad in de gracht en dan nog in een gracht die boordevol water staat. Tot 's avonds laat zijn alle pogingen tevergeefs geweest. De koppigaard zit nog steeds in de gracht.

Woensdag 23.

De waterellende stijgt ten top. De Leibeek, onze enige nationale waterloop is buiten haar oevers getreden, zo sterk dat zij op sommige plaatsen meer

op de Schelde gelijk. De Moorstraat wordt andermaal het slachtoffer. Ditmaal is het zelfs zo ernstig dat de straat voor alle verkeer wordt afgesloten. Daarbij komt nog dat die bewuste vrachtwagen nog steeds in de gracht vastzit. Slechts 's avonds laat begeeft hij eindelijk en wordt uit de natte gracht op de natte straat gebracht. Ondertussen zijn er reeds verscheidene personen die klagen over volgelopen kelders en zelfs hier en daar vreest men reeds dat het water door de deur naar binnen zal lopen.

Zaterdag 26.

Terwijl de waterellende bijna voorbij is, is in de Jan Hammeneckerstraat vandaag zeker "iets te doen". Reeds vroeg in de morgen is er heel wat volk op de been. Er worden slingers gehangen, denneboompjes geplant, bloemen gestrooid en huizen bevlagd. De reden van dit alles is dat Meester en Mieke De Decker de 50e verjaardag van hun huwelijk vieren. Dat gebeurt dan met een eucharistieviering in de kerk, gevolgd door een receptie, die door het jubilerende echtpaar wordt aangeboden aan familie, vrienden, kennissen en de ganse straat. Uiteraard heeft dit alles een uitloperijtje bij een diner.

Zondag 27.

De Breendonkse Volleybalploeg van de K.W.B. moet een moeilijke verplaatsing gaan afwerken in Heist-Goor. Maar al spoedig blijkt dat Heist het ritme maar één enkele set aankan, zodat de Duvels - Ja de K.W.B. speelt voortaan in het bloedrood met witte Duvel-letters - regelrecht naar een 0-3 uitzegge stevenen.

De Boekerij opent vandaag terug haar deuren. Dit in het klaslokaal van het eerste studiejaar in de jongensschool. Slechts een tijdelijke heropening. De definitieve opening in het nieuwe gebouw zal met wat meer luister worden bedacht.

Maandag 28.

Willebroek-jaarmarkt. Slecht weer en toch heel wat Breendonkse mensen op deze jaarmarkt. En dat er steeds Breendonkenaars zijn die hun plan kunnen trekken bewijst de foto en onderstaande tekst op volgende bladzijde.

Wij vernemen het overlijden van Maria Van Zaelen uit de Breendonkstraat nr 94. Maria Van Zaelen was zomaar 94 jaar en was tevens oudste inwoner onder gemeente. Aan de beproefde familie bidden wij ons medeleven aan.

Dinsdag 29. Mist en nog eens mist. Je kon amper een 30 meter ver zien en dan hebben we toch nog snelheidsmaniakken gezien die blijkbaar maar een enkele pedaal in hun wagen hebben : het gaspedaal. Niet te verwonderen dat er kettingbotsingen bij de vleet gebeuren bij zulke weersomstandigheden.

Woensdag 30.

Slecht een nieuws maar goed nieuws. Het regende vandaag niet, ja niet !!

Donderdag 31.

Uitgerekend op deze laatste oktoberdag wil de heer Nest Mertens uit de Vredelaan in het nieuws komen. Daarvoor is hij zelfs bereid ter hoogte van de vijfhoek Dorpstraat, Breendonkstraat, Peeterstraat, Veurt, Molenheide, tegen een kamion van de firma Boeykens te rijden. Hoe het allemaal precies in elkaar zit moet U aan Nest zelf vragen, die was erbij en zal het U wel in geuren en kleuren vertellen en...desnoods met een tekening.

MET KLOMPEN OP WILLEBROEKSE JAARMARKT. — Het was koud en nat op de jaarmarkt te Willebroek. Een paar bezoekers vonden een oplossing voor dit probleem. Ze kochten een paar klompen en staken hun schoenen in een zak. Nog een zakje frieten om ook de maag warm te houden en daarmee was de zaak rond.

November 1974

Vrijdag 1.

Bij dit feest van Allerheiligen wordt het kerkhof weer herschapen in een zee van bloemen. Na een aandoenlijke dodenherdenking in de kerk, gaat het stoetgewijs naar het kerkhof, waar de graven van de doden worden gezegend en de talrijke bezoekers even verwijlen bij hun overleden familieleden.

Naar wij vernamen zouden er in 't Dorp heel wat proees-verbalen opgemaakt zijn ten laste van personen die hun wagen parkeerden op de verhoogde berm langsheen de meisjesschool. Een dure grap, zouden we kunnen zeggen, maar het is nu eenmaal zo dat er in de wegcode staat dat men op zulke bermen niet mag parkeren.

Zaterdag 2.

Het feest van allerzielen op een druilerige zaterdag wordt in alle stilte en eenvoud gevierd. De meeste mensen gaan opnieuw naar het kerkhof om even in gedachten te verwijlen bij hun overleden familieleden en vrienden.

Zondag 3.

De plaatselijke K.W.B.-volleybalploeg ontvangt het bezoek van het gerenomeerde Itegem. Maar al spoedig blijkt dat Itegem geen partij is voor de nu in het bloedrood spelende K.W.B.-ers, die ijverig reclame maken voor een ver-Duvelde-goed bier. Vandaar ook dat hun prestaties met rukken de hoogte in gaan. Een vlotte 3-0 overwinning dus. De B-ploeg deed het minder en liep haar eerste nederlaag van het seizoen op. Al bij al bekleden onze vertegenwoordigers de tweede plaats in de rangschikking, met amper 1 puntje achterstand op de leider.

Het koor IN DULCI JUBILO verzorgt vandaag de feestzitting van de K.A.V. te Kapelle-op-den-Bos. Ditmaal geen kerkmuziek maar eens iets uit een ander vaatje.

Maandag 4.

Uit de Groenstraat vernemen we het bericht dat er een paard ten gevolge van een hartaanval is overleden. Een en ander geschiedde in een wei.

Dinsdag 5.

Voorlopig geen straten meer onder water. Wel hebben we een paar mensen ontmoet die hun huizen hebben moeten beschermen met de nodige zakjes zand om tijdens de voorbije weken het water tegen te houden.

Woensdag 6.

De parochieraad vergadert vandaag terwijl we gans de dag last hebben van een dichte mist die op talrijke plaatsen heel wat verkeersongevallen veroorzaakt. Spijtig genoeg vallen er ook weer slachtoffers.

Vrijdag 8.

Bij de bouwwerken aan de Brouwerij Moortgat ontstaat er enige deining, wanneer een der arbeiders van een vier meter hoge stelling valt en met verwondingen dient overgebracht te worden naar het ziekenhuis van Willebroek.

Zaterdag 9.

De eigenaars en huurders van de nieuwe woonwijk - de bloemenwijk - hebben de sleutels van hun woonsten ontvangen. Voor velen wordt het nu een periode van hard werken om alles klaar te krijgen tegen 1 december, datum waarop de huizen mogen betrokken worden. Ondertussen vernemen we dat zeer kortelings zal aangevangen worden met de bouw van een nieuwe serie van een twintigtal woningen aan de reeds bestaande straten. Ondertussen zijn er reeds plannen om nog verdere uitbreiding zodat we stilaan tussen de Schaafstraat en de Moorstraat een nieuwe gemeentekern gaan krijgen. Mocht deze strook ooit volledig dichtgebouwd geraken zou Breendonk heel wat huizen rijker zijn, voorzover natuurlijk dan onze gemeente nog als gemeente zou bestaan.

's Avonds neemt Pater Richard in de zaal van de zusters afscheid van zijn dorpsgenoten. En hij zal ons op 11 november a.s. verlaten voor een vijfjarige periode missiewerk in het droge en arme Mali. Moge zijn apostolaat vruchtbaar zijn.

Zondag 10.

De K.L.J. richt vandaag in de zaal Roxy haar zoveelste startersbal in. We weten niet juist het hoeveelste het is, maar weten wel dat er reeds heel wat voorafgingen.

Maandag 11.

De Breendonkse oudstrijders herdenken met een plechtige eucharistieviering en een bijeenkomst hun makkers en burgers die tijdens het oorlogsgeweld vielen als slachtoffers. Na de mis trekt een stoet van oudstrijders, burgerlijke overheden, schoolkinderen en volwassenen naar het standbeeld waar een bloemenkrans wordt neergelegd en waar de burgemeester en de hoofdonderwijzer wijzen op de betekenis van deze dag van de wapenstilstand.

Een winderige nacht en dito dag is er oorzaak van dat er aan de dancing Castel heel wat schade wordt aangericht. Een gedeelte van een dak moet men zelfs heel ver zoeken.

Dinsdag 12.

Wij kunnen in onze gemeente twee geboorten aankondigen. In het gezin Lissens-Moorthamer in de Peeterstraat 91A wordt dit een dochter, genaamd Veerle, terwijl het gezin Van Rompaey-Van Ballart in de Breendonkstraat 341 wordt vergroot met een zoon Luc. Aan beide gezinnen onze hartelijke gelukwensen.

Woensdag 13.

Met wat vertraging en ook een beetje opzettelijk willen we terugkomen op een aktie die in onze gemeente niet heeft plaats gevonden. We hebben het inderdaad over 11.11.11. In plaats daarvan hebben enkele mensen die zich erg betrokken voelen bij het ontwikkelingswerk briefjes rondgedragen waarin duidelijk werd gemaakt waarom men dit keer niet meewerkte en waarin een alternatieve aktie wordt aangekondigd.

Donderdag 14.

Vandaag vergadert het Centrumcomité. Heel wat werk op het programma, nu men ziet dat werken aan het nieuwe centrum vorderen. Nog enkele weken en de ruwbouw zal reeds achter de rug zijn.

Vrijdag 15.

Vandaag feest van de Dynastie. Overal in het land wordt gevlagd en in de grote steden wordt in de kerken een Te Deum gezongen. In onze gemeente valt dit feest nauwelijks op. Hier en daar is er slechts een gelukkige die vandaag mag thuisblijven omdat het nu eenmaal dit feest is.

